

Már 2004-ben hatszor annyi támogatást kap a termelő, mint most

Pénzt hoz a gabona, a marha

Már az uniós csatlakozás évében, 2004-ben 7 ezer forintról mintegy 40-45 ezer forintra emelkedik az egy hektárra jutó termelési támogatás. Mivel a direkt kifizetések 90 százaléka a gabonafélékre, olajos magvakra és fehérjenövényekre jut, a velük foglalkozó termelők körében jelentős gyarapodásnak néz elébe.

Megannyi találkozás után az FVM Csongrád megyei hivatalában a konkrét támogatások pontos összegét is megtudhatják már az érdeklődő termelők. Ismerve a közvetlen kifizetések rendjét, nyilvánvalóvá vált, hogy a mezőgazdaságból élők nagy része kifejezetten jól jár az uniós csatlakozással. A direkt kifizetések 90 százaléka a gabonafélékre, olajos magvakra és fehérjenövényekre jut, de jelentős támogatásokhoz jutnak a szarvasmarhák, a juhot tartók, valamint a dohánytermelők is – mondta *Tasnádi Gábor*, a megyei FVM-hivatal vezetője. Nincs viszont közvetlen kifizetés a sertésre és baromfira, ezen a két területen a kereslet és a kínálat alakulása szabályozza majd a piacot.

A szántóföldi növényeknél, a gabonaféléknél, az olaj- és fehérjenövényeknél az egy hektárra jutó közvetlen kifizetés 2004-ben 55 százalékos támogatási szint mellett (25 százalék EU-forrás plusz a 30 százalékos költségvetési kiegészítés) 40-45 ezer forint lesz hektáronként a mostani 7 ezer forint helyett. Vagyis a támogatások mértéke már a csatlakozás első évében meghatszorozódik. Ezt követően

Jól járnak az uniós tagsággal a szarvasmarhatenyésztők is.

Fotó: Karnok Csaba

minden esztendőben emelkedik az egy hektárra eső összeg, míg nem 2013-ban eléri az uniós szintet. Addigra a jelenlegi támogatásnak több mint a tízszeresét kaphatja meg a termelő.

A támogatásra akkor jogosult a magyar gazda, ha a 19 hektárnál nagyobb területen gazdálkodik a hektárok meghatározott százalékát (jelenleg az egytizedét) ugaroltatják, pihentetik. Erre is jár területalapú támogatás – az összeg a tagállamokban eléri a 80 ezer forintot –, sőt lehet nem élelmiszer és nem takarmány célú növénytermesztéssel, például a repcével is foglalkozni.

Jól járnak azok a gazdák is, akik cukorrépával foglalkoznak. Egy átlagos, hektáronként 44 tonnát betakarító cukorrépa-termelő bevétele 2001-ben (egy hektárról) 354 ezer forint volt. A csatlakozás első évében azonos körülmények között a hektáronkénti bevétel 502 ezer forintra emelkedik, vagyis közel 150 ezer forinttal lesz több.

A csatlakozáskor kizárólag a sertés- és baromfitenyésztők, valamint a tojástermelők járhatnak rosszul, de csak a többiekhez viszonyítva. Az unióban ugyanis ezeket a területeket kevésbé segítik, támogatásokhoz csak pályázat útján lehet jutni. A sertésre,

baromfira és tojásra nincs termelési kvóta, közvetlen kifizetés, intervenció. A meglévő szabályozó elemek elsősorban élelmiszer-biztonsági, környezetvédelmi, állatjóléti, takarmányozási, illetve az előállított termék minőségére vonatkozó előírások. Az európai piac ugyanis túltelmerelési válsággal küzd sertésből és baromfiból. A magyar disznó csak abban az esetben lehet versenyképes, ha a jelenlegi 260-270 forintos kilónkénti önköltséget csökkenti a dán termelő szintjére: ott 200 forintból képesek előállítani egy kiló sertéshúst.

F. K.

Nem elég lemondani

SULYOK ERZSÉBET

Máig az asztalomon van egy megbízási szerződés másolata. Az 1999 márciusában kelt irat utolsó oldalán összesen négy aláírás szerepel, ebből három – ugyanaz a név. Nincs már mit kertetni ezen, a szegedi színház volt főigazgatójának az aláírása díszíti háromszor ezt a papírt. Az történt, hogy megbízta magát bizonyos tevékenység ellátásával. Azt is beleírta a dokumentumba, hogy erről a tevékenységről önmagának köteles beszámolni. Óriási dumák vannak az amúgy formailag pedáns iratban. Például, hogy a felek kötelesek jóhiszeműen együttműködni, viszont a vitás eseteket békés úton rendezik. Jogvitában viszont a bíróságra mennek. (Szóba nem jöhet, hogy az alperes szembeköpi a felperest – legföljebb, ha tükör elé áll.) Mindennek a tetejébe Korognai Károly záradékkal is ellátta az okmányt, melyben arról értesítette önmagát, hogy a szerződés tartalmát magára nézve kötelezőnek ismeri el és a tevékenységet „legjobb tudása és felkészültsége mellett” vállalja. A negyedik aláírás a saját beosztottjéé, az akkori gazdasági vezetőé.

Ahányszor csak rátévedt a tekintetem erre a különös iratra, a cseppre gondoltam a tengerben, és arra, hogy a bűdös életben nem lesz ebben az országban valódi demokrácia.

A nyomdafesték nem bírta el, ha ideírnám, mire gondoltam, amikor napvilágra kerültek Kiss Elemér volt kancelláriaminiszter ügyvédi irodájának állami megbízásai. Mert az látszott, hogy „ezek” ott folytatják, ahol „azok” – kényszerűségből – abbahagyták. Bízák meg magukat fesz, vállalkoznak legjobb tudásuk szerint – az állami fejestehen leszívására. Vagyis tők mindegy, milyen színű a hatalom, mindegyik a maga zsebébe tömi. Nagyban és kicsiben.

A volt kancelláriaminiszter ügyei – meg a hatthyúháziak, meg a vadászházat önmagának eladó főúttörő „tevékenységei” – azért veszélyesebbek, mint a Fidesz-érában megtörtént és eltört disznóságok, mert halálba kaszabolják az éppen csak újráléd, zsenge reményt. A bizakodást abban, hogy a demokrácia gyakorlata igenis más, mint amit mi eddig megtapasztalhattunk. És hogy meg tudjuk csinálni! Hogy a tisztesség (és nem csak a látszata) lehet a standard, s a tisztességtelen a ritka kivétel – nem fordítva! És ha meghal ez a remény, sokkal nagyobb a kár, mint akár a szegedi büdzsé színház által leszívott 300 milliója, vagy az ország költségvetéséből kisibolt milliárdok. Mert akkor tényleg nem lesz itt demokrácia. Legföljebb a látszata.

Rádásul persze pénzünk se lesz.

Szakkollégiumok segítik a megyei közgyűlést

A megyei önkormányzat elnökének munkáját, s a közgyűlés önként vállalt feladatainak ellátását segítik azok a szakkollégiumok, melyek a közelmúltban alakultak meg.

MUNKATÁRSUNKTÓL

A hat témakörben működő grémiumok tanácsadó, döntéshozó, értékelő feladatokat látnak el. Ugyanakkor a megye gazdasági és civil életének szereplőivel, a cégekkel és szervezetekkel tartott kapcsolat erősítésében is számít a megyei közgyűlés elnöke, *Frank József* a neves szakemberek segítségére.

A művelődés és a kultúra területén működő szakkollégium elnöke *Blazovich László*, tagjai:

Domonkos László, Tandí Lajos, Kruszlicz Pál és Olasz Sándor.

Az egészségügyi és szociálpolitika területén *Gaál István* elnökletével *Majláthné Lippai Éva, Dudás Dezső, Martini Jenő és Kovács Ferenc* segíti a megyei önkormányzat munkáját.

A regionális, agrár- és környezetvédelmi ügyek szakkollégiumát *Gombos András* vezeti, tagjai: *Rakk Tamás, Kun Mihály, Major Tibor és Szuda Zoltán.*

A gazdaságfejlesztés, az infrastruktúra, a befektetés-ösztön-

zés szakkollégiumának munkájában *Stefán József* elnökletével *Vámosi Lukács, Gedei Zoltán, Kapás Ferenc, Dancsó József és Ábrahám László* vesz részt.

A turisztika kérdéseiben *Málovics János*, valamint *Mező Tamásné, Németh István, Frank Sándor, Nagy László, Kovács Ferencné, Roczkov György és Nacsa József* ad tanácsot a közgyűlésnek, s elnökének.

Az oktatás, a kutatás és az innováció témakörében tanácskozó szakkollégiumot *Kovács Kornél* vezeti, a tagok: *Benedek György, Mucsi Imre, Valastyán Pál, Vigh László és Dervarics Attila.*

Bevándorlók, menekültek, állampolgársági kérelmek a szegedi központban

Illegális munkavállalók bajban

Több mint 15 ezer ügyfél fordult meg egyetlen esztendő alatt a Belügyminisztérium Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalának Dél-alföldi Regionális Igazgatóságán. 4338 tartózkodási engedélyt adtak ki, s ezernél több kérvényezőnek segítettek abban, hogy megkaphassa a magyar állampolgárságot.

A rendőrség, a közigazgatási hivatal és a menekültügyi ügyosztály is intézte 2001 végéig hazánkban a menekültek befogadásával, a tartózkodási engedélyekkel, az állampolgársági kérelmekkel kapcsolatos tennivalókat. Tavaly január elsejével aztán megszerveződött a Belügyminisztérium Bevándorlási és Állampolgársági Hivatala, amelynek dél-alföldi regionális központja Szegeden, a Londoni körúton kezdte meg munkáját. A

három megyében, így Csongrádban, Békésben és Bács-Kiskunban illetékes igazgatóságon tegnap rendezték meg a 2002-es esztendő értékelő munkaértekezletet. E tanácskozáshoz kapcsolódva kértük meg *Petrik Orbánné* igazgatót, beszéljen arról, mi is adta a legtöbb tennivalót központjuknak az elmúlt évben.

– Igazgatóságunk dolgozói létszáma csupán 51 fő, ám ezzel a viszonylag kis apparátussal is sikerült például 1291 menekültügyi státusért folyamodó kérvényt elbírálni. Ezek közül 36-ot fogadott el hivatalunk, 697-en elutasító végzést kaptak, míg a többi eljárást meg kellett szüntetnünk, mert időközben a kérvényezők eltűntek.

A legtöbb menekült egyébként Irakból és Afganisztánból lépte át a határt körzetünkben – mondta el *Petrik Orbánné*. Az igazgató beszélt arról is, hogy az

idegenrendészeti eljárások során 4338 magyarországi tartózkodási engedélyt adtak ki, s 1034 olyan hatósági bizonyítványt készítettek el, ami a magyar állampolgárság megszerzéséhez szükséges. Az új magyar állampolgárok túlnyomó többsége romániai, illetve szerbiai magyar nemzetiségű, de ügyfeleik között volt olyan németországi, svédországi magyar is, aki nyugdíjasként kérvényezte, hogy hazatelephessen. Magyarországról 599 személyt utasítottak ki, legtöbbjük illegális munkavállalóként bukkott le. Összesen 15 ezer 213 ügyfél fordult meg az igazgatóságban egyetlen esztendő alatt, s mivel a közigazgatási hivaltól is örökölték több mint 3200 elbírálására váró ügyet, nem csoda, hogy nem egyszer éjszakába nyúlóan is dolgoztak, a túlórák száma meghaladta a 6200-at.

B. Z.

Elporladnak a Somogyi-könyvtárban őrzött régi folyóiratok

Könyveket pusztít az aszály

A jelenlegi körülmények között biztos pusztulás vár a gyűjteményre.

Fotó: Schmidt Andrea

Folytatás az 1. oldalról

Szökefalvi-Nagy Erzsébet kijelentette: sem a dolgozók, sem az olvasók, sem a könyvek számára nem tudják a megfelelő körülményeket biztosítani a könyvtárban működő úgynevezett félklíma-berendezéssel.

Jelenleg a könyvtárnak nincs arra pénze, hogy az épületbe friss levegőt befúvó, és a megfelelő páratartalmat biztosító rendszert folyamatosan működtesse. Ha tehát az olvasók estefelé ásitóznak, akkor annak az az oka, hogy a Dóm téri épületet csak reggel tudják úgy-ahogy, néhány rénsnyire nyitható ablakon keresztül kiszellőztetni.

Megfelelő raktár híján a könyvek az olvasóterekben, világos, meleg, száraz levegőjű helyiségekben vannak. A napfény és a hő így elsőként a kötést teszi tönkre. A régi bőrkötések már az első évben eltöredezték az új épületben. Az állomány pusztulását gyorsítja, hogy a 19. század végétől kezdve egyre több facsiszolatot használtak a papírgyártásban, ami miatt a lapok aztán gyorsan savasodásnak indultak. A régi újságlapok emiatt megbarnulnak, töredeznék, végül teljesen szétmállanak.

A Könyvtári Intézet országszerte fölméri, hogy mekkora állomány veszélyeztetett a nagy könyvtárakban.

– A Somogyi-könyvtárban a negyedik emeleti periodikáiban a legrosszabb a helyzet – összegzi az eredményeket az igazgató. Szökefalvi-Nagy Erzsébet szerint ha nem biztosítják ebben az épületrészben a régi újságok, folyóiratok számára a megfelelő körülményeket, a régióban páratlan értékű gyűjtemény biztosan elpusztul.

Ebben az épületrészben csak fűteni lehet, a levegő pedig télen-nyáron elviselhetetlenül száraz. Régen ezen azzal próbáltak segíteni, hogy vödörszám locsolták szét a vizet, ami percek alatt elpárolgott.

A legsürgősebb mentőakció legalább négy millió forintba kerül, de ez csak „barkácsolás” lenne, házilag megoldás, hogy legalább hűthessék a periodikát légtérét. A párasítást is biztosító átalakítás ennek kétszeresébe kerül, de a folyóiratok mellett a könyvek pusztulását is lassító megoldás már az egész épület fűtő-hűtő rendszerének átépítését jelentené.

Egyelőre azonban friss levegő befújására sincs lehetőség és pénz.

M. B. I.